

Dave Kellaway:

Fascister stoppade av massmobilisering

[Ur [International Viewpoint](#), 13 augusti 2024. Ursprungligen publicerad 8 augusti i [Anti-Capitalist Resistance](#). Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

När jag lämnade pendeltåget från Hackney till Hoe Street i Walthamstow var det uppenbart att demonstrationen mot yttersta högern skulle bli enormt stor. Vagnarna var redan fyllda med lika stora folkmassor som vid många solidaritetsdemonstrationer för Palestina.

Ungdomar av olika etnicitet tillsammans med kända äldre vänsteraktivister bortsåg från alla de ”officiella” råden från polisen, lokala moskéledare, lokala parlamentsledamöter och Labourpartiet i stort att hålla sig borta. Lämna det till sir Kier och er nya regering. Hårda ord, nya antikravallstyrkor inom polisen och fördömanden av meningslösa ligistfasoner skulle ta hand om situationen – flytta på er, det finns inget att se här.

Redan när vi steg av tåget och såg slutet av huvudgatan stod folk i 3-4 led på gatan. 19.15 fanns det redan tusentals personer på Hoe Street utanför det advokatkontor för invandrare som fascisterna hade lovat att angripa. 19.30 gick det inte att se slutet på demonstrationen – den fyllde hela gatan. Någon fick syn på yttersta högeragitatorn Calvin Robinson med ett litet sällskap, men det stod snart klart att högern inte kunde mönstra någon verklig närvaro.

Vänstergrupper som Socialist Party, Socialist Workers Party, Revolutionary Communist Party och Anti-Capitalist Resistance deltog med sina banderoller. Demonstranter höll plakat, men den överväldigande majoriteten var inte medlemmar i yttersta vänstern eller ens anhängare till den, utan Londonbor som var förfärade över vad fascisterna gjorde förra veckan. Grupper hade kommit från södra London och stadsdelar i grannskapet. Många kom från lokala etniska minoritetssamhällen.

Hemmagjorda plakat med egna paroller hölls högt – alltid ett tecken på att det är en verklig massmobilisering och inte bara den yttersta vänstern. Stand Up to Racism hade arbetat hårt för att hjälpa till att samordna protesterna. Några lokala fackföreningsavdelningar hade med sina fanor. På nationell nivå hade det, i slående kontrast till Labourpartiet, förekommit uppmaningar från en del fackföreningsledare att ställa upp och stöda de antifascistiska demonstrationerna.

Folk ropade ”Flyktingar är välkomna här”, ”Vems gator – Våra gator”, ”Vi är folket...”, ”Ett enat folk kan aldrig besegras”. Ingen stämde upp: Nej till meningslösa ligistfasoner, Hårda ord nu eller Fler antikravallstyrkor inom polisen.

Efter en viss fördröjning men innan gårdagens demonstrationer hade Starmer till slut lagt till ”yttersta högern” till begreppet ligistfasoner. Men Labourpartiet har aldrig uppmanat folk att demonstrera mot fascisterna. Ännu mindre hördes ett enda ord till försvar för flyktingar eller migranter, som alla kunde se var fascisternas främsta måltavla.

Ingen av Labours talespersoner sa sanningen om vad fascisterna gjorde i Rotherham, Tamworth eller på andra ställen. Det var inte, som en hel del media framställde det, ”protester mot invandring”, som om de stod med plakat eller delade ut flygblad. Nej, de var på väg för att bränna ner hotell för flyktingar, för att skada och döda människor. Improviserade vägspärrar kontrollerade bilar

för att se om det fanns vita eller färgade personer i dem. Sociala media uppmanade öppet till detta våld.

Varken Tories eller Labour ifrågasätter fascisternas skildring av migranter och asylsökande. De säger att båtarna ska stoppas, de säger att det finns för många invandrare och stöder lokala rasister som vill stänga "skattefinansierade" hotell. Labour är livrädda för att betraktas som mjuka mot migranter. Istället för att ordna säkra och lagliga vägar för asylsökande, eller erkänna att invandrade arbetare är avgörande både för offentliga tjänster och ekonomin, talar Labour om nya antikravallstyrkor för att stoppa båtarna och lovar att minska antalet migranter.

Labours hela strategi under det senaste valet var att vinna tillbaka Toryväljare, speciellt på de ställen i Röda muren där en del av det värsta fascistiska våldet ägde rum. Istället för att utmana fördomarna och inleda en jättekampanj med verkliga fakta om migranter, antar de deras reaktionära åsikter. Ja, de vann valet ganska stort, men Farages Reform UK fick 4 miljoner röster och vi ser nu ett pånyttfött gäng fascister på gatorna.

Gårdagskvällen ger visst hopp. Det gick att känna upprymdheten och självförtroendet i folkmassan när den verkligen kände att vi kan ta tillbaka gatorna. Fascisternas nationella misslyckande att upprepa förra veckans våldsamma kaos visade på deras organisatoriska begränsningar. De kan visserligen få 15.000 till Trafalgar Square i en enstaka mobilisering, men de kan inte organisera och samordna aktioner på 40 olika platser.

Yttersta högern utnyttjar uppsplittrade samhällsskikt som ibland har radikaliserats av alt-högern och konspirationsteorier som QAnon, som förmedlar rasism och kulturkrigets påhittade bekymmer över farorna med vaccin, invandring och förekomsten av transpersoner. De drivs till dessa åsikter av både sociala media men också så kallade konventionella media, av opportunistiska politiker och journalister som ger trovärdighet till fördomar för att gynna sina egna karriärer.

Åtalsutredningar har visat att många av dem är småföretagare snarare än representativa för en inbillad oro inom arbetarklassen över att diffusa nationalistiska abstraktioner urholkas. Precis som vid attacken den 6 januari mot kongressen i USA var de som deltog ofta privilegierade men osäkra personer som är mottagliga för de mäktigas splittrande retorik eftersom det återspeglar deras egna alienerade liv. Men nästan lika oroande som de som dök upp för att terrorisera de sårbara är de många fler som bara upprepar deras åsikter och okritiskt upprepar rasistiska och trångsynta idéer.

Inför den välorganiserade antifascistiska massrörelsen avslöjades tacksamt nog dessa gruppers svaghet. Tusentals deltog också i Newcastle, Birmingham, Bristol, Liverpool, Finchley, Oxford, Sheffield och Brighton en vardagskväll med ganska kort varsel. Media och politiker har överdrivit sociala medias betydelse för att tona ner hur de invandrarfientliga skildringarna och åtstramningar har hjälpt fascisterna. Sociala media existerar i ett bredare socialt sammanhang och är motsägelsefulla. Igår fick många personer veta om mobiliseringarna både via social media och genom de etablerade antirasistiska organisationernas ansträngningar.

När vi idag tittade på morgon-TV:s alla kanaler kunde vi se att segern har fått många nya tillskyndare. Media och det politiska etablissemanget hade sagt till folk att hålla sig borta från protesterna. Pressens framsidor, inklusive de reaktionära *Daily Mail* och *Daily Express*, som ofta publicerar invandrarfientliga artiklar, jublade över hur folk hade dykt upp för att driva tillbaka det fascistiska våldet.

Åtminstone en före detta polischef var välvillig och ärlig nog att medge att massmobiliseringen var den avgörande faktorn igår kväll, och inte polisens förmåga eller bara att hårda straff avskräcker. Walhamstows lokala parlamentsledamot Stella Creasy, som innan gårdagskvällen hade uppmanat folk att hålla sig borta, prisade hycklande mobiliseringen i efterhand.

Det som inte sägs offentligt är en viktig politisk realitet. Idag har strömningar utanför Labourpartiet en viss förmåga att självständigt mobilisera tusentals människor. Vi har sett det med solidaritetsrörelsen för Palestina, och vi ser det idag med den antifascistiska rörelsen. Det finns nu ett antal oberoende parlamentsledamöter som kan stöda sådana rörelser – Jeremy Corbyn och de fyra oberoende ”Gaza-parlamentsledamöterna” publicerade ett uttalande som stödde mobiliseringarna. Om den radikala vänstern kan arbeta på ett icke sekteristiskt, enat sätt kan vi göra betydande framsteg.

Vi måste arbeta i de sociala rörelser som har uppstått mot rasism, i solidaritet med Palestina, för att motverka den skenande globala upphettningen, liksom med oberoende parlamentsledamöter, de få vänsterledamöter i Labour som trotsar Starmer och framförallt fortsätter att bygga ett kämpande alternativ i fackföreningarna, ett alternativ till en regering som satsar allt på samverkan med kapitalet. Regeringens politik kommer inte att få till stånd de radikala strukturella förändringar som kan minska ojämlikheten och rycka undan grunden för fascisterna, som utnyttjar folkets ilska mot åtstramningarna och besvikelse med politikerna.

Igår vann vi ett slag, och som *Socialist Worker* så träffande uttryckte det har rädslan bytt sida. Men det fascistiska hotet finns kvar och det ekosystem som livnär det – Reform UK och den vanliga politiska samsyn som definierar migranter som ett ”problem” – innebär att det inte kommer att försvinna så snart. Vår webbplats och grupper som Stand Up to Racism kommer att fortsätta att hålla er informerade om de kommande protesterna.